

BRÖLLOPSLYCKA på Sörmlandsdagen

När katrineholmaren Len-nart Fasth — guldsmed till professionen — och Gun Andersson sammanvigdes till äkta makar annandag pingst var det inte under vilka former som helst. Nej, minsann, formerna var så där en hundta år gamla och bröllopet, som ägde rum i samband med Sörmlandsdagen på Skansen i Stockholm, gick helt enligt gamla sörmländska sedvänjor:

Brudgummen hälsades med öl-stopet när han, åtföljd av byakarlar och spelmän, på hästryggen kom för att hämta bruden och efter vigseln dukades det till stort kalas på Sollidens scen. Brudföljet var liksom brud och brudgum klädda i iolkdräkter och för att bröllopsmusiken hade den rätta klangen svarade Sörmlands spelmansförbund med Gustaf Wetter i spetsen.

Programmet inleddes med fest-tåg från Djurgårdsbron till Sol-

liden och senare red brudgummen följd av spelmän m.fl. från Älvrosgården till Värmlandsgården, där han hämtade bruden i hennes "hem". På trappan välkomnades han av bönmannen, som varit mellanhand vid frieriet, bruden — och ett stop öl. Bruden färdades i vagn till Seglora kyrka, där vigselförrättaren, komminister Ingmar Andreasson, tog emot på trappan.

Vid kyrkan, liksom vid Älvrosgården och Värmlandsgården, myllrade det av turister och "vanliga" Skansen-flanörer, som med kameran i högsta hugg försökte föreviga det ovanliga bröllopet.

Efter vigselakten bar det av till Solliden, där man dukat till stort kalas på scenen. Det tiotal rätter som bröllopsföljet med prästen och prästfrun i spetsen fick smaka var visserligen fingerande, men fil. lic. Olof Veirulf gav publiken en initierad skildring av vad som äts och hur det gick till på bröllopfesterna i gamla tider. Senare gav sig gästerna av till Högloftet, där en mera påtaglig bröllopsmiddag serverades.

klarade dock att regnet var ett gott tecken; regn i brudkronan betyder lycka ...

Senare fortsatte de omkring 100 spelmännen från Sörmland med den spelmansstämma, som inleddes på Sollidens scen på pingstdagen.

På Sollidens scen medverkade bl.a. Katrin i Klöfhälla, alias fru Edith Söderberg, som läste en bröllopsvevs från 1871, och väl-sjungande Eva Sventelius. De sörmländska spelmännen spelade brännvinslåtar, skänklåtar, stek-låtar m.m. och brudparet saluterades med dånande muskedunder-skott. De nygifta fick också mot-ta en del gåvor: Sörmlands spel-mansförbund hyllade med en brudkista, Skansen gav ett gam-malt sörmlandssmycke från Ny-köping och från Folket fick brud-paret på egen önskan en famil-jebibel.

Ett kraftigt ösregn satte P för dansen. NOV:s folkdanslag skulle haft uppvisning på scenen och kronan skulle ha dansats av bruden, men regnet gjorde trägolvet såphalt och skrämde bort större delen av publiken. Hr Veirulf för-

Stor bröllopsfest på Skansen

Brudparet lämnar Seglorakyrkail. Mellan, dem i bakgrunden skymtar prästen, t h en av de uppvaktande "indelta" sörmländssoldaterna från 1850-talet.

Pingstens mest publika bröllop i Stockholm ägde på annandagen rum på Skansen, där Södermanlands spelmansförbundet i arrangemang tillsammans med Tidningen Folket ordnat en äkta sörmländsfest med allmogebröllop. Kontrahenterna i bröllopet var guldsmedsmästaren LENNART FASTH och vävlärlinnan GUN ANDERSSON, dotter till förledningsentreprenören Hugo Andersson och hans maka Vera, f Vesterdahl, Katrineholm. Vigselförrättare var komministern i Matteus församling, Ivar Andra».

Arrangörerna hade utlyst en tävlan efter ett brudpar,, som ville medverka vid ett riktigt allmogebröllop på Skansen, och bland de många som sökt få bli pingstbrudpar i denna folkfest hade man fastnat för Gun och hennes Lennart Fasth. Det var ståhej hela dagen på Skansen, dit festståget med spelmän och deltagare i bröllopsståget redan vid 1-tiden dragit upp efter samling vid Djurgårdsbron. Sörml-

landsspelmännen, Inalles ett 80-tal med sin riksbekante spelmansbas folkskollärare Gustaf Wetter som ledare spelade i de olika gårdarna.

Brudgummen red sedan med följe från Älvrosgården till bröllopsgården, det var Ekshäradsgården, för att hämta bruden, som färdades i vagn till kyrkan. Fyra vänner till brudparet, två flickor och två pojkar, häll brudpällen. Ett gift par, hon "påkläderska", han bönenman — dvs han framförde frieriet för brudgummens» räkning — stod bakom brudparet. Bägge var värdar under bröllopet. Ett par soldater i 1840-talsmundering paraderade.

Efter vigseln färdades brudparet i vagn till Solliden, där bröllopfesten fortsatte under allmän publik Askådar« av folkdanserna och lyssnande till Wetters bröllopsvals från Vingåker och många andra låtar. Sedan intog brudparet med sina närmaste middag på Högloftet.

Tisdagen den 4 juni 1963

Katrineholmars brölloppingstsuccé på Skansen

Katrineholmsbrudparet Lennart Fasth och Gun Andersson vid Skansenbröllopet.

En ridande brudgum, 100 spelande sörmländska bygdemän, danslag och slutligen bröllopfest med bl. a. bygdemålshistorier fick Skansen-publiken uppleva annandag pingst, då ett riktigt sörmländskt bröllop ägde rum där. Brudparet var folkdansarna Gun Andersson och Lennart Fasth från Katrineholm, han guldsmed, hon väverska och, båda var klädda i Vingåkersdräkter, då de gifte sig i Seglora kyrka.

Dessförinnan hade brudgummen ridit till Ekshäradsgården, där han hämtat sin brud och var-

ifrån bröllopföljet utgick. Dessförinnan hade de 100 sörmländska spelmännen under den riksbekante Katrineholmsspelmästare Gustaf Wetters ledning underbrunnit 1 de olika gårdarna på Skansen.

Efter vigseln begav sig bröllopföljet till Solliden, där de upplevde musik och dans och där »Katrineholm i Klövållan» berättade Sörmländska bygdemålshistorier.

Sedan brudföljet begivit sig till Högloftet, där bröllopsmiddagen på Höglöftet hölls spelmansstämma på Skansen, som anordnad av Södermanlands spelmansförbundet.